

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Nicolae Craiu,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Spoială Sergiu în numele inculpatului Cazac Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

*Cazac Serghei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 04.06.2013 - până la 27.09.2017

instanța de apel:

de la 03.11.2017 - până la 27.02.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 31.05.2018 – până la 30.10.2018

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 septembrie 2017, Cazac Serghei XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 217¹ alin. (4), lit. b) și d) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 190 al. (2) lit. b), c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul juridic pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul antreprenorialului pe un termen de 5 ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice, dreptul de a ocupa funcții în domeniul juridic pe un termen 3 ani și dreptul de a ocupa funcții în domeniul antreprenorialului pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Cucu O. către Cazac S., a fost admisă în principiu, cu dreptul de a se adresa în ordine civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Cazac Serghei la 04.02.2013, cu scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, împreună cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, împărțind rolurile între ei, sub pretextul acordării serviciilor de asistență juridică calificată cet. XXXXX, deținut a Penitenciarului nr. 11 din mun. Bălți, neavând studiile juridice necesare și nefiind implicat în activitatea de avocatură, prin intermediul convorbirilor telefonice și a metodei convingerii personale, a influențat-o pe cet. Rașcu Rodica, locuitoare a XXXXX, care este concubina cet. XXXXX, să se deplaseze în mun. Bălți, unde la data de 05.02.2013, aproximativ la orele 10:00, aflându-se în barul „XXXXX”, amplasat pe XXXXX, întâlnindu-se cu XXXXX, prin înșelăciune a primit de la aceasta bani în sumă de 12000 lei, pe care i-a folosit în interes personal, pricinuindu-i astfel părții vătămate XXXXX un prejudiciu material în proporții considerabile și cu banii sustrași de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

Tot el, în perioada lunilor februarie-martie 2014, prezentându-se în calitate de angajat al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, în scopul obținerii unor profite ilegale, profitând de încrederea acordată de cet. Cucu Octavian, prin înșelăciune, sub pretextul procurării în viitor din mijloacele bănești ale ultimului, a unui lot de pământ cu suprafața de 7 ari, din XXXXX, în imediata apropiere a centrului comercial „XXXXX”, și a unui apartament cu două odăi aflat în unul din blocurile locative situate pe XXXXX, inclusiv cu garaj, asigurându-l totodată, că vor fi înscrise pe numele său, iar pentru a convinge victima și a-și realiza cu succes intenția infracțională, prin folosirea acelorași metode, a organizat o întâlnire cu cet. Cucu Octavian, pe XXXXX, unde sub pretextul organizării

unei farse, l-a invitat pe cet. Bordian Alexandru de a fi prezent la întâlnirea sa, și de a se prezenta în calitate de angajat al Primăriei mun. Chișinău, în pofida la faptul, că la acel moment, acesta nu activa în acea instituție, după care, ulterior discuției avute, în aceeași perioadă de timp indicată, deja fiind pe XXXXX, în imediata apropiere a circului din capitală, în rate a dobândit ilicit de la cet. Cucu Octavian, bani în sumă de 20000 Euro și 2000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM, la acel moment constituia echivalentul a 370 000 lei, și respectiv 26 880 lei, utilizând mijlocele bănești primite în interese personale, fără a realiza cele promise, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, estimat la suma totală de 396 880 lei.

Tot el, de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru preparare, păstrare, prelucrare, procurare, expediere, transportare, distribuire și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - heroina, pe care a păstrat-o la sine până la 03.02.2013, când, aflându-se în regiunea centrului comercial „XXXXX”, XXXXX o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută i-a înstrăinat cet. XXXXX, investigator sub acoperire la efectuarea achiziției de control, la prețul de 6 mii lei, substanță care ulterior a fost ridicată de la ultimul și care, conform raportului de expertiză nr. 110 din 07.02.2013 reprezintă heroină - substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, cu masa totală de 0,39 grame.

Tot el, continuându-și activitatea sa criminală, de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru preparare, păstrare, prelucrare, procurare, expediere, transportare, distribuire și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - heroina, pe care a păstrat-o la sine până la 08.02.2013 când, în cadrul percheziției corporale a fost depistat și ridicat un pachetel din staniol în care se conținea o substanță solidă sub formă de praf de culoare albă, care, conform raportului de expertiză nr. 811 din 25.02.2013 reprezintă heroină - substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale, cu masa totală de 3,02 grame.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul Oleg Gonța, partea vătămată Cucu Octavian și avocatul Alexandru Spoială în numele inculpatului, care au solicitat:

- *procurorul*, casarea sentinței pe motivul blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, în raport cu motivele invocate în apel, prin care inculpatul Cazac S. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 217¹ alin. (4), lit. b) și d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. De a recunoaște vinovat inculpatul Cazac S. de comiterea infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (2) lit. h), c) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul juridic pe un termen de 3 ani. De a recunoaște vinovat inculpatul Cazac S. pentru comiterea infracțiunii prevăzute art. 190 alin. (5) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul antreprenorialului pe un termen de 5 ani. Conform art. 84 Cod penal de cumulat parțial pedepsele stabilite cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 20 (douăzeci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice, dreptului de a ocupa funcții în domeniul juridic pe un termen, și dreptului de a ocupa funcții în domeniul antreprenorialului pe un termen de 3 ani.

Susținând apelul, procurorul a invocat faptul că instanța de fond nu a luat în considerație că, infracțiunile de care a fost recunoscut vinovat Cazac S., sunt deosebit de grave și grave, iar pedeapsa stabilită urmează să fie în coraport cu cele comise de inculpat. Astfel, săvârșirea unei diversități de infracțiuni, dar totodată, și omogenitatea comportării infracționale determină rezonabilitatea aplicării unei pedepse mai aspre inculpatului.

- *partea vătămată Cucu O.*, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cazac S. să fie pedepsit cu pedeapsa mai aspră sub formă de închisoare, executarea imediată a sentinței și repararea prejudiciului material, cu încasarea din contul acestuia a sumelor de 15540 euro și 2000 USD, a dobânzii de întârziere în valoare de 5627 euro și 738 USD, a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 4000 lei și 500.000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Susținând apelul, partea vătămată, a considerat oportună aplicarea inculpatului o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare, deoarece

anterior a fost judecat, pe cauza dată având obligația de nepărsirea localității a dispărut, a fost anunțat în căutare și cauza penală a fost examinată în lipsa ultimului care nu recunoaște vina, și nici nu a recuperat prejudiciul cauzat. Susține că instanța de fond urma să admită acțiunea civilă în sensul formulat.

- *avocatul Spoială S. în numele inculpatului*, admiterea apelului, casarea sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cazac S. să fie achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor care i se impută.

În apel, avocatul Spoială S., a susținut că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate și că vinovăția acestuia nu este dovedită în cadrul cercetării judecătorești, astfel declarațiile inculpatului, părților cât și ale martorilor, precum și alte probe puse la baza condamnării, n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect. În această ordine de motive, întru susținerea apelului, printre altele, s-a invocat următorul aspect: de către partea acuzării se invocă faptul precum că Cazac S. a vândut contra sumei de 6000 lei unei persoane care s-a adeverit a fi un investigator sub acoperire, însă straniu este faptul dacă această persoană este cunoscută de către inculpat până la data presupusei realizări, mai este oare acea persoană investigator sub acoperire? Până la data de 03.02.2013 (prima achiziție de control) inculpatul Cazac S. era observat în compania lui **XXXXX**. Anume acest **XXXXX**. este investigatorul sub acoperire. Apare o simplă întrebare cu aproape înainte de data așa zisei achiziții de control: cet. Tiulea I. fiind colaborator al Poliției îi face cunoștință inculpatului cu **XXXXX**., respectiv Tiulea I. îl prezintă pe **XXXXX**. ca șef al secției Antidrog. Pentru partea apărării apar mai multe întrebări simpliste fără a folosi terminologia juridică: Un polițist îi face cunoștință inculpatului cu un alt polițist care peste aproximativ un an efectuează o achiziție de control a substanțelor narcotice. Măcar că circumstanțele care au avut loc în realitate, de către organul de urmărire penală au fost camuflate foarte minuțios, însă oricum sunt evidente următoarele circumstanțe: din rechizitoriu reiese faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, însă aceasta nu a fost niciodată recunoscută de ultimul, mai mult că fiind în mare șoc la un moment dat nu înțelegea ce se întâmplă ori conlucrând mai mult de șase luni cu organul de urmărire penală, până la urmă a fost reținut de către aceste persoane. La data de 11.02.2013 prin ordonanță cauza penală a fost disjungată în privința lui Cazac S. Pentru partea apărării este inexplicabil faptul cum la data de 22.01.2013 organul de urmărire penală emite ordonanță de autorizare a măsurilor speciale de

investigație asupra lui Cazac S. Ori într-un proces penal consecutivitatea acțiunilor este alta. Conform aceluiași act de învinuire inculpatul Cazac S. este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal. Până la urmă unde este acel grup criminal ori la f.d. 1 este clar menționat în ordonanța organului de urmărire penală precum că cauza penală se disjungă doar în privința lui Cazac S. Conform procesului-verbal de reținere, Cazac S. a fost reținut pe adresa: mun. Chișinău, str. Calea Eșilor. La studierea acestui proces-verbal, la locul întocmirii este specificat procuratura Municipală, mun. Chișinău, str. Armenească. Până la urmă nu este clar unde a avut loc reținerea învinuitului. Apelantul a considerat că în legătură cu cele menționate anterior inculpatul Cazac S. nu a săvârșit infracțiunea imputată, respectiv urmează a fi achitat. Astfel, pe episodul în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, a ajuns la concluzia regretabilă că doar organul de urmărire penală conchide precum că orice relație civilă în cazul în care debitorul nu își respectă onorabil obligațiunile rezultă că neapărat a avut intenția vicleană, astfel relația în cauză reprezintă o infracțiune de escrocherie. Partea vătămată în perioada anului 2014 avea un venit de fapt considerabil din împrumuturile acordate cu condiția achitărilor și dobânzilor. Astfel însuși partea vătămată i-a propus inculpatului în caz de necesitate acordarea unui împrumut dar cu condiția achitării dobânzii. Cel mai important că partea vătămată la acordarea împrumutului negocia termenul de împrumut respectiv calculând din start dobânda contractuală. Astfel, în cazul acordării împrumutului se indica suma contractuală însă debitorul primea suma recalculată deja fără dobândă. La prima vedere părea un împrumut simplu însă pe recipisă sau contract de împrumut se indica suma mai mare decât de facto o primea debitorul. Existența relațiilor de împrumut inculpatul niciodată nu a negat-o. Într-adevăr a luat cu împrumut careva mijloace bănești de la partea vătămată, urma să le restituie. Problema că inculpatul nu le-a restituit nu a fost intenția sa vicleană după cum menționează organul de urmărire penală, ci faptul că a fost reținut fiind în custodia statului un termen de peste 13 luni. Respectiv până la reținerea sa, inculpatul a restituit o parte din mijloacele financiare, desigur odată cu izolarea acestuia el a fost în imposibilitate de a restitui cealaltă parte de bani, ori deținut în penitenciarul nr.13 nu avea posibilitatea de a avea vreun venit pentru achitarea datoriei către partea vătămată. După eliberarea sa din instituția penitenciară a avut mai multe întâlniri cu partea vătămată care i-a comunicat inculpatului precum că deja de el se vor ocupa organele de drept. În continuare, apelantul a menționat circumstanțe care ar avea importanță majoră pentru examinarea justă a

cauzei date în vederea emiterii unei sentințe echitabile pe dosarul în cauză: Existența unor relații de împrumut menționate și contrasemnate în acte care au efect juridic, recipise, care au fost anexate la dosar.

Apărătorul a invocat că partea vătămată a confirmat în fața instanței de judecată veridicitatea recipiselor între el și inculpat înșă timp de aproximativ 4 ani nu le-a anexat nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată. Cel mai important este faptul că de-a lungul examinării cauzei date de către partea acuzării s-a invocat că inculpatul s-a prezentat ca fiind colaborator al organelor de drept. Partea vătămată a relatat că inculpatul este colaborator al DSGO, apoi pe parcurs s-a menționat că acesta a fost colaborator al SIS-ului. Apare o simplă întrebare de ce inculpatul nici nu a fost cercetat penal în baza art. 351 Cod penal.

Apelantul a considerat că, între inculpat și partea vătămată sunt relații civile care au fost reglementate în acte, (recipise), obligațiunile debitorului nefiind onorate din motive independente de voința acestuia (reținerea și deținerea în instituția penitenciară) și nu pot deveni obiect al infracțiunii de escrocherie. Relații civile prin care o parte din obligațiuni au fost respectate nu pot fi obiect al infracțiunii care i se impută inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018:

A fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Spoială S., în numele inculpatului.

Admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Cucu O., casată parțial sentința, în partea pedepsei și în latura civilă, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, în respectivele părți, prin care:

Lui Cazac S., recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de articolele 217¹ alin. (4) lit. b) și d); 190 alin. (2) lit. b) și c) și 190 alin. (5) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa după cum urmează:

-în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, închisoare pe un termen de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pe un termen de 4 (patru) ani;

-în baza art. 190 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni;

-în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere

sau de a executa activități în domeniul administrării și gestionării mijloacelor financiare și bunurilor materiale pe termen de 4 (patru) ani;

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare la 13 (treisprezece) ani în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor și în domeniul administrării și gestionării mijloacelor financiare și bunurilor materiale pe termen de 5 (cinci).

A fost admisă acțiunea civilă, și de la inculpatul Cazac S. sa dispus încasarea în beneficiul părții vătămate Cucu O. următoarele sume:

- 15 540 (cincisprezece mii cinci sute patruzeci) euro și 2 000 (două mii) dolari SUA, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune;

- 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune;

- 4 000 (patru) mii lei, cu titlu de recuperare a cheltuielilor judiciare legate de asistența juridică acordată de avocat.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate în apel de către partea apărării, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, se apreciază ca fiind nefondate, reieșind din considerentele că, atât urmărirea penală, cât și judecarea cauzei în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura legală și respectiv nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate. Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință, concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului Cazac S., motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Instanța de apel, evaluând activitatea instanței de fond, cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, a stabilit că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării. Instanța de apel a fost solidară cu concluziile cuprinse în sentință cu privire la aprecierea probelor prezentate de părți în procesul penal, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, dovedită prin probatoriului administrat la caz.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Cazac S., astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Instanța de apel, aducând drept exemplu hotărârile CEDO: Garcia Ruis contra Spaniei și Helle contra Finlandei, a susținut că în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. În acest sens, instanța de apel a considerat relevantă și jurisprudența Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, potrivit căreia „... motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale...”, în context, apreciind justă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunilor, astfel încât fiind corect efectuată determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpatul Cazac S. cu încadrarea acestora în semnele componentelor infracțiunilor incriminate.

Referindu-se la episoadele de comitere a infracțiunilor de escrocherie, instanța de apel a considerat că probatoriul administrat în cauză, demonstrează că în circumstanțele stabilite, părțile vătămate i-au transmis inculpatului bani, sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere, ultimul prezentând vădit fals realitatea, a exploatat conștient raporturile de

încredere care s-au stabilit între el și părțile vătămate XXXXX. și Cucu O., a ascuns faptele și împrejurările reale, a căror necunoaștere au determinat eroarea părților vătămate privind legalitatea transmiterii banilor către el.

În viziunea instanței de apel inculpatul, prin comportamentul incorect, bazat pe înșelăciune și abuz de încredere, a exercitat o influențare psihică asupra conștiinței și voinței părților vătămate, a primit de la ele bani, iar ulterior, nu și-a onorat obligațiile asumate, deposedându-le de bunurile însușite. Prin crearea unei situații artificiale de încredere, sub pretextul procurării în viitor a loturilor de pământ și apartamentului care urmau a fi înregistrate pe numele părții vătămate Cucu O. precum și, acordarea asistenței juridice calificate în cauza penală privindu-l pe XXXXX. care este concubinul părții vătămate XXXXX, profitând de încrederea acordată, inculpatul a dobândit ilicit bani de la partea vătămată Cucu O. în sumă de 20 000 euro și 2 000 dolari SUA iar de la partea vătămată XXXXX. în sumă de 12 000 lei, fiind folosiți în scopuri personale. În situația respectivă, primirea banilor cu condiția îndeplinirii unui angajament a fost calificată ca escrocherie, deoarece inculpatul până la momentul intrării în posesie a banilor, urmărea scopul însușirii acestora fără a executa angajamentul asumat. A fost stabilit că inculpatul Cazac S. nu a activat în calitate de avocat, astfel, nu era în drept și nu avea împuterniciri să acorde asistență juridică.

La examinarea apelurilor, a fost evidențiat că scopul infracțional urmărit de inculpat, rezultă și din comportamentul postinfracțional, care se caracterizează prin diverse acțiuni de promisiuni false și de eschivare premeditată de la discuții cu părțile vătămate și respectiv nerestituirea bunurilor însușite.

Referindu-se la motivele invocate în apelul avocatului, în numele inculpatului, ce vizează calitatea rechizitoriului, sub aspectul indicării eronate a recunoașterii vinovăției de către Cazac S. a faptelor incriminate, precum și motivele ce vizează neclaritatea locului unde a fost reținut acesta, au fost considerate de către instanța de apel ca fiind nefondate, deoarece rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, versiunea inculpatului Cazac S. nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate la caz. Nerecunoașterea vinovăției nu duce la achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor imputate. În

viziunea instanței de apel, probatoriul administrat, relevat în cuprinsul sentinței, verificat în ședința instanței de apel, dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului Cazac S. în săvârșirea infracțiunilor constatate.

Referindu-se la apelurile procurorului și părții vătămate Cucu O., instanța de apel, le-a apreciat ca fiind fondate, reieșind din faptul că prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 și 84 Cod penal, iar analizând conținutul sentinței, s-a observat că nu sânt temeinice motivele expuse ce au condus la aplicarea limitei minime de pedeapsă cu închisoare, prevăzute de lege pentru fiecare infracțiune în parte, odată ce nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia. Prin urmare, în partea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a apreciat sentința atacată ca fiind lovită de nulitate, motiv pentru care a fost impusă casarea în respectiva parte.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală în privința inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de dispozițiile art. 7, 61, 64, 75 și 84 Cod penal, și a marcat faptul că inculpatul Cazac S. anterior a fost condamnat. Infracțiunile comise de inculpat, ce servesc obiectul cauzei penale, conform art. 16 Cod penal, se clasifică ca fiind din categoria celor deosebit de grave și grave, nefiind stabilite careva circumstanțe atenuante.

În cursul celor enunțate, instanța de apel, întru atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, față de inculpat, a stabilit oportunitatea și rezonabilitatea aplicării pedepsei principale prevăzute de lege – închisoare, precum și a pedepselor complementare. Concomitent a susținut aplicarea și prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, care reglementează aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, or, inculpatul Cazac S. a săvârșit trei infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele. Instanța de apel a considerat că nu a fost constatat un careva temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, deoarece în cauză nu au fost stabilite circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Sub aspectul cererii de apel declarate de partea vătămată Cucu O., instanța de apel, analizând motivele invocate ce vizează soluționarea acțiunii civile în procesul penal, a observat că prima instanță nu s-a expus motivat asupra acțiunii civile, deoarece în sentință nu s-a regăsit cazul excepțional când, pentru a stabilit exact suma despăgubirilor convenite părții civile Cucu O., ar trebui amânată judecarea cauzei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă. Conform

sentinței, inculpatul, prin escrocherie, a dobândit ilicit de la XXXXX. suma de 12000 lei și de la Cucu O. suma de 20000 Euro și 2000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM, la acel moment constituia echivalentul a 370 000 lei, și, respectiv, 26 880 lei, ce constituie în total 396 880 lei. În atare situație, s-a constatat cu certitudine prejudiciul material produs prin infracțiune. Procedând în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 219 alin. (1)-(4) și art. 220 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, astfel încât s-a comis o eroare judiciară. Instanța de apel a considerat necesară corectarea acestei omisiuni, motiv pentru care a fost impusă casarea sentinței atacate, în partea soluționării acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune prin prisma apelului declarat de partea vătămată Cucu O., au fost aplicate prevederile art. 219 alin. (4), art. 220 și art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, apreciind că sunt dovedite temeiurile și mărimea prejudiciului material cauzat, concomitent instanța de apel a constatat că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, părții vătămate Cucu O. i-au fost cauzate suferințele psihice. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de apel a menționat luarea în considerație a rezultatelor infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate. Referitor la solicitările părții vătămate cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru asistență juridică calificată, instanța de apel a făcut referire la bonul de plată cu seria YL Nr. 457670, anexat la materialele cauzei, în care se indică că partea vătămată Cucu O. a achitat serviciile pentru asistența juridică acordată de avocat în suma de 4 000 lei, astfel făcând referire la dispozițiile art. 217 – 219 și art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, a fost considerat că este dovedit cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, motiv pentru care au fost admise, iar potrivit prevederilor legale menționate, aceste cheltuieli judiciare au fost puse în sarcina inculpatului Cazac S.

În afară de temeiurile invocate în cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 10 aprilie 2018, la data de 10 mai 2018, a declarat recurs ordinar avocatul Spoială Sergiu în numele inculpatului Cazac Serghei, prin care, indicând în

calitate de temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Cazac Serghei să fie declarat nevinovat de infracțiunile care i se impută.

În susținerea recursului declarat, avocatul a expus următoarele:

- întreaga acuzare este bazată doar pe declarațiile părților vătămate, acestea fiind examinate de către instanța de fond, care la fel a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Cazac S. există careva componentă de infracțiune, deoarece declarațiile părților vătămate și a martorilor se contrazic și sunt diferite în perioade diferite, fiind contrare celor date la faza de urmărire penală, astfel consideră că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului prin probe pertinente și concludente;

- instanța de apel nu a verificat probele existente la materialele cauzei, nu a argumentat poziția din punct de vedere legal cu privire la casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și în partea soluționării acțiunii civile, în materialele cauzei sunt neclarități, fiind circumstanțe ce nu au fost demonstrate de către partea acuzării în sensul veridicității și părții apărării nefiind acordate aceleași posibilități în vederea combaterii acestora, în actul de învinuire a fost specificat faptul că inculpatul a recunoscut vina, însă aceasta nu corespunde adevărului, ținând cont de faptul că respectiva cauză a fost examinată în procedură generală, circumstanțele care au avut loc în realitate au fost declarate de inculpat însă au fost camuflate de către urmărirea penală, la faza căreia, au fost emise acte cu derogări de la prevederile legale în sensul consecutivității acestora, nu este clar care este grupul criminal organizat din care face parte inculpatul, au avut loc încălcări la reținerea inculpatului;

- critică motivarea deciziei deoarece a avut loc condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părților vătămate, care sunt diferite pe parcursul examinării cauzei;

- a solicitat achitarea inculpatului pe toate capetele de învinuire, iar în rest, recurentul a invocat motive identice celor din apel.

6. Referință supra recursului ordinar declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Sergiu Crijanovschi, prin care și-a expus poziția privind dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din alte motive decât cele indicate în recurs, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, reieșind din raționamentele expuse în continuare.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit cererii de recurs declarată de către avocatul Spoială Sergiu în numele inculpatului Cazac Serghei, au fost indicate în calitate de temeuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) și pct.8) Cod de procedură penală. Însă, nu este specificat, în sensul normelor indicate, care este și în ce constă concret, eroarea de drept admisă de către instanța de apel la judecarea cauzei. Ca argumente, este selectată, pentru susținerea poziției date, următorul text: *„întreaga acuzare este bazată doar pe declarațiile părților vătămate, instanța de apel nu a verificat probele existente la materialele cauzei, de către urmărirea penală, au fost emise acte cu derogări de la prevederile legale în sensul consecutivității acestora, concomitent criticând motivarea deciziei deoarece a avut loc condamnarea inculpatului doar în baza declarațiilor părților vătămate, iar în rest reiterând motivele indicate în cererea de apel”*.

Colegiul penal lărgit respinge aceste argumente, care în opinia recurentului susțin temeiurile pentru recurs indicate prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5) și 8) Cod de procedură penală, or, respectivele în concentrația sa reprezintă o critică asupra aprecierii probelor puse de către instanța de apel la baza condamnării inculpatului, critică care în opinia sa este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Totodată, Colegiul penal lărgit statuează că, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal lărgit reiterează că instanța de

recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Suplimentar celor menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel și-a motivat pe deplin soluția adoptată în privința vinovăției inculpatului, prin statuările expuse la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs le însușește și care nu necesită o reiterare suplimentară din motivul temeiniciei lor, concomitent reținând și corectitudinea constatării, calificării și încadrării juridice faptelor inculpatului Cazac Serghei reieșind din legislația pertinentă ce era în vigoare la acel moment, stabilit și faptul că instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, acordându-le aprecierea corespunzătoare, fiecărui argument în parte.

De asemenea, Colegiul penal lărgit se raliază la poziția instanței de apel, care just a respins alegațiile părții apărării privind nevinovăția inculpatului Cazac Serghei, or, instanța de apel examinând aceleași argumente ce au fost înaintate în prezentul recurs de către partea apărării, sub aspectul că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, fiind corect apreciate ca nefondate, reieșind din considerentele că, atât urmărirea penală, cât și judecarea cauzei în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual-penale și respectiv nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate. De asemenea este plauzibilă poziția instanței de apel cu privire la faptul că, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință, concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Instanța de apel concluzionând că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, au fost admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, opinând că sentința cuprinde elementele definatorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel au fost descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului Cazac S., motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, motiv din care au fost respinse argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului Cazac Serghei.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că nu s-au confirmat erorile invocate de către recurent, or, având în vedere motivarea și statuarea explicită a instanței de apel privind soluția emisă, s-a stabilit că instanța de

apel a dat răspuns la toate argumentele părții apărării, invocate în cererea de apel, decizia atacată fiind întemeiată și adoptată în corespundere cu normele procesual-penale.

În continuare, Colegiul penal lărgit consideră necesar de menționat că, deși recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) și pct. 8) Cod de procedură penală, ținând cont de faptul că în intervalul de timp de la emiterea deciziei instanței de apel și până la prezenta judecare, au survenit modificări în conținutul art. 190 Cod penal, faptele inculpatului Cazac Serghei fiind încadrate inclusiv și în componența infracțiunii respectivei, modificări care înlesnesc situația inculpatului, astfel, a fost regăsită impunerea intervenirii în respectiva parte de condamnare, care atrage după sine și implicarea în partea stabilirii pedepsei în baza art. 84 Cod penal, prin admiterea recursului declarat, din alte motive decât cele invocate de către recurent, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu rejudecarea cauzei în aceste părți și emiterea unei noi hotărâri.

Colegiul penal lărgit a stabilit că, la momentul judecării cauzei de către prima instanță și instanța de apel privind constatarea vinovăției și condamnarea inculpatului Cazac Serghei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) c) Cod penal, norma respectivă, raportată la caz, avea următorul conținut: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani”.

Inculpatului Cazac Serghei, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, pe acest capăt de învinuire, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor și în domeniul administrării și gestionării mijloacelor financiare și bunurilor materiale, pe termen de 5 (cinci).

Colegiul penal lărgit, sub acest aspect, luând în considerație prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală potrivit căruia:

„instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților”, situația regăsită la caz prin prisma temeiului de drept, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod pe procedură penală, potrivit căruia: „*a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*”, consideră necesar de a casa hotărârile instanțelor inferioare în partea condamnării inculpatului Cazac Serghei în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, reieșind din faptul că, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, dispoziția **art. 190 Cod penal** a suferit modificări, fiind **exclusă lit. c) din alin. (2)** a normei enunțate.

Potrivit prevederilor art. 113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că prin sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în sarcina inculpatului Cazac Serghei a fost reținut faptul că, la 04.02.2013, cu scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, împreună cu persoane neidentificate de organul de urmărirea penală, împărțind rolurile între ei, sub pretextul acordării serviciilor de asistență juridică calificată cet. XXXXX, deținut a Penitenciarului nr. 11 din mun. Bălți, neavând studiile juridice necesare și nefiind implicat în activitatea de avocatură, prin intermediul convorbirilor telefonice și a metodei convingerii personale, a influențat-o pe XXXXX, locuitoare a XXXXX, care este concubina XXXXX, să se deplaseze în XXXXX, unde la data de 05.02.2013, aproximativ la orele 10:00, aflându-se în barul „XXXXX”, amplasat pe s XXXXX, întâlnindu-se cu XXXXX, prin înșelăciune a primit de la aceasta bani în sumă de 12000 lei, pe care i-a folosit în interes personal, pricinuindu-i astfel părții vătămate XXXXX un prejudiciu material în proporții considerabile și cu banii sustrași de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

Fapta constatată de către prima instanță și instanța de apel este pe deplin reținută și de către Colegiul penal lărgit ca fiind dovedită prin cumulul de probe descrise în sentință (pct. 6-9; 29-30;) și în decizia instanței de apel (pct. 11-12.7.) apreciate corect prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc

vinovăția inculpatului, care sunt însușite și de către instanța de recurs ordinar, chestiune conformată practicii CtEDO (hotărârea în cauza Albert c. României din 16.02.2010, pct. 37) și a căror reapreciere nu este necesară.

Astfel, acțiunile inculpatului Cazac Serghei au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) c) Cod penal, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Verificând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza probelor cercetate detaliat de către instanța de fond și de apel, instanța de recurs consideră necesar de a exclude acest calificativ, reieșind din prevederile art. 10 Cod penal, al Legii nr. 179 din 26.07.2018 pentru modificarea a unor acte legislative în vigoare din 17.08.2018, adoptată după emiterea deciziei instanței de apel, prin care au survenit noile modificări la art. 190 Cod penal.

Astfel, potrivit noilor prevederi, se consideră infracțiune de escrocherie, art. 190 alin. (1) Cod penal "dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, ". Indiciile calificativ prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, „ cu cauzarea de daune în proporții considerabile” a fost abrogat.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a casa sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 septembrie 2017, și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului și stabilirii pedepsei, ținând cont de dispozițiile din art. 10 alin. (1) Cod penal, care prevede că „ Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.”

Pe cale de consecință Colegiul penal lărgit, ține să menționeze că din conținutul noilor modificări ale art. 190 Cod penal, reiese că legislatorul a concretizat acțiunile și consecințele prejudiciabile prin care se comite

infracțiunea de escrocherie „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane care a cauzat daune considerabile”, mai mult, legislatorul a adoptat un concept mai concret a metodelor prin care se comite dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, în cazul de escrocherie și anume: a) prin inducerea în eroare a uneia sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase; b) prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate.

Astfel, instanța de recurs subliniază faptul că, prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, nu s-au decriminalizat acțiunile inculpatului Cazac Serghei, legislatorul nu a schimbat conceptul de escrocherie sau conținutul ei, ci ținând cont de recomandările CtEDO, recomandările naționale și internaționale, precum și de Hotărârile Curții Constituționale a RM privitor la claritatea și previzibilitatea normei penale, a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau „*înșelăciunea sau abuzul de încredere*”, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Reieșind din cele constatate, Colegiul penal lărgit, urmează a exclude calificativul „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*” prevăzut la **lit. c)** din condamnarea pe art. 190 Cod penal, a lui Cazac Serghei, ultimul considerându-se condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapt ce nu vine în agravarea situației inculpatului Cazac Serghei în propria cale de atac, dar din contra ușurează situația acestuia, având impact direct asupra pedepsei cu închisoare stabilită pe acest capăt de învinuire de către instanța de apel.

De asemenea, Colegiul penal lărgit consemnează că, la stabilirea pedepsei inculpatului va ține cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea felului, duratei ori cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială,

prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Colegiul penal lărgit la individualizarea pedepsei inculpatului va ține cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea vinovatului, care este anterior condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare, nu este angajat în câmpul muncii, precum și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

În prezența constatărilor nominalizate, având în vedere că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat, iar alte erori de drept, apreciate din oficiu, nefiind stabilite, decât faptul că în procesul judecării cauzei a intervenit o lege mai favorabilă inculpatului Cazac Serghei, care va fi aplicată corespunzător, recursul declarat de către avocatul Sopoială Sergiu, urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate de recurent.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit urmează să decidă admiterea recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în latura condamnării lui Cazac Serghei în baza art. 190 alin. (2) lit.b) și c) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

8. În conformitate cu art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Sopoială Sergiu în numele inculpatului Cazac Serghei, casează parțial sentința Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 27 septembrie 2017, în partea condamnării lui *Cazac Serghei* XXXXX în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în partea stabilirii pedepsei în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Cazac Serghei XXXXX se consideră condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal (în redacția din 26.07.2018), la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 5 (cinci) luni.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei stabilite prin prezenta decizie cu pedepsele stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018 în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) și art. 190 alin. (5) Cod penal, lui *Cazac Serghei XXXXX* i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 12 (doisprezece) ani și 11 (unsprezece) luni, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor și în domeniul administrării și gestionării mijloacelor financiare și bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei stabilite lui *Cazac Serghei XXXXX* urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și aflării în stare de arest preventiv – de la 22 noiembrie 2014 și până la 29 februarie 2016.

În rest, dispozițiile sentinței în partea laturii penale și ale deciziei, se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Nicolae Craiu